

خوای گهوره به پەرۆش بوونت زیاد بکات به لام دووباره‌ی مه‌که‌روه

له حه‌سه‌نه‌وه ده‌لێت: ئەبا به‌که‌هات و پێغه‌مبهری خودا له رکوع بردندا بوو، (ئەبا به‌که‌هات) رکوعی برد پیش ئه‌وه‌ی بچێته نێو ڕیزه‌که‌وه پاشان چوو نێو ڕیزه‌که‌وه، کاتیک پێغه‌مبهر -صلی الله علیه وسلم- نوێزه‌که‌ی ته‌واو کرد، فه‌رمووی: «کئ بوو رکوعی برد پیش ئه‌وه‌ی بچێته نێو ڕیزه‌که‌وه پاشان چوو نێو ڕیزه‌که‌وه؟»، ئەبو به‌که‌هات ووتی: من، پێغه‌مبهر -صلی الله علیه وسلم- فه‌رمووی: «خوای گه‌وره به‌پەرۆش بوونت زیاد بکات به‌لام».

[ص‌ح‌ی‌ح‌ه] [ئ‌ی‌ب‌ن‌و‌دا‌و‌د گ‌ی‌را‌و‌ب‌ه‌ت‌ی‌ه‌وه - ئ‌ه‌ح‌م‌م‌د گ‌ی‌را‌و‌ب‌ه‌ت‌ی‌ه‌وه]

ئەبا به‌که‌هات نێو مزگه‌وته‌وه و بینه‌ی پێغه‌مبهر -صلی الله علیه وسلم- وهاوه‌لانی له حاله‌تی رکوع بردندا بوون، ئه‌ویش (ئەبا به‌که‌هات) راسته‌وخۆ رکوعی برد پیش ئه‌وه‌ی بچێته نێو ڕیزه‌که‌وه بۆ ئه‌وه‌ی بکات به‌ ئه‌و ڕکاته، پاشان له‌سه‌ر حاله‌تی رکوع بردنه‌وه چوو نێو ڕیزه‌که‌وه له‌گه‌ڵ نوێزه‌که‌وه، پێغه‌مبهر -صلی الله علیه وسلم- هه‌ستی به‌ جوله‌په‌ک کرد له ڕیزه‌کاندا، که‌سێک به‌په‌له‌هات و رکوع برد پیش ئه‌وه‌ی بچێته نێو ڕیزه‌که‌وه، به‌لکو له‌ تابه‌تمه‌ندیه‌کانی پێغه‌مبهر -صلی الله علیه وسلم- ئه‌وه‌ بوو له‌ کاتی نوێژدا پش‌تی خۆی ده‌بینی هه‌روه‌کو چۆن پیش‌خۆی ده‌بینیت، کاتیک پێغه‌مبهر -صلی الله علیه وسلم- نوێزه‌که‌ی ته‌واو کرد، پرس‌یاری کرد: کئ بوو رکوعی برد پیش ئه‌وه‌ی بچێته نێو ڕیزه‌که‌وه پاشان هات نێو ڕیزه‌که‌وه؟، ئەبو به‌که‌هات ووتی: (من): واتا من ئه‌وه‌م ئه‌نجامدا ئه‌ی پێغه‌مبهری خودا -صلی الله علیه وسلم-، پێغه‌مبهر -صلی الله علیه وسلم- پێی فه‌رموو: خوای گه‌وره به‌پەرۆش بوونت زیاد بکات له‌سه‌ر ئه‌نجامدانی خێر وچاکه و په‌له‌کردن بۆ ئه‌نجامدانیان، به‌لام په‌له‌مه‌که بۆ ئه‌وه‌ی بگه‌یت به‌ ڕکاته‌که و پیش ئه‌وه‌ی بچێته نێو ڕیزه‌که‌وه رکوع مه‌به؛ چونکه په‌له‌کردن پێچه‌وانه‌ی هێوری وله‌سه‌رخۆی و سه‌کینه‌ته، و پێغه‌مبهر -صلی الله علیه وسلم- ده‌فه‌رمووت: (لا صلاة لمنفرد خلف الصف) واته: (نوێژکردنی که‌سێک دروست نییه که به‌ ته‌نها نوێژ بکات له‌ پش‌تی ڕیزه‌که‌وه)، وکرده‌وه‌که‌ی ئه‌بی به‌که‌هات ئه‌م فه‌رمووده‌یه نایگرته‌وه چونکه ته‌نها به‌شیکێ که‌می نوێزه‌که‌ی به‌ ته‌نها ئه‌نجامدا پاشان چوو نێو ڕیزه‌که‌وه، هه‌روه‌کو که‌سێک به‌ ته‌نها رکوع ببات پاشان بکات به‌ که‌سێکی تر و ریزی له‌گه‌ڵدا به‌ستیت له‌ حاله‌تی رکوع بردندا، به‌هه‌رحال کرده‌وه‌که‌ی ئه‌بی به‌که‌هات (رێگه‌پێدراو نییه و ناییت مسو‌لمان ئه‌نجامی بدات چونکه -صلی الله علیه وسلم- پێی فه‌رموو: (دووباره‌ی مه‌که‌روه

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/11302>

